

P. M.

i fråga om ändring af Reglementet för Tidningsmännens i Finland Pensionskassa.

I anledning af de förslag, som ingå i mig tillstäld, härmed återställda, skrifvelse rörande ändring af särskilda paragrafer af Reglementet för Tidningsmännens i Finland Pensionskassa får vördsamt jag härmed afgifva följande yttrande.

Den ekonomiska bas, på hvilken kassans operationer hvilat, är från början så solid, att uttagningar af delegares besparingar kunna göras, utan att kassans soliditet undergräfvades. Enhvar grundar sina i reglementet garanterade förmåner på egna besparingar. Fördelar därutöver utmätas i mån af tillgångar, särskildt reservfondens tillväxt. I stöd häraf kan ock genast uttalas, att de nu ifrågavarande vilkorsändringarna kunna ur synpunkten af kassans solvens medgifvas. Men däraf följer ej att ändringarna i alla afseenden kunna tillrådas. Sålunda kan jag ej tillstyrka att delegare efter behag, vid afgång bör utfå sitt tillgodohafvande. Ty i kassans idé ligger otvetydigt att ett fritt vagabonderande undvikas. Om detta tillåtes kan det för öfrigt inverka på intresset utifrån att medels donationer stärka kassan. Förblir del-

egare bunden, äfven om vidare inbetalningar ej göras, så garanteras ett under alla omständigheter utgående understöd vid viss ålder eller invaliditetsfall. - Delegares prekära läge vid tidningsindragning betingar vid första påseende ett undantag från denna regel. Men mig synes att äfven i detta fall ett kvarstående är förmånligare ~~än~~hätt kassan medels reservfondens räntor kunde bereda ett bättre stöd än medels besparingens utbetalning.

Reservfonden är allaredan betydande i förhållande till delegarenes besparingsfond. Med denna, såsom bas synes mig att alla nu påpekade olägenheter ganska tillfredsställande borde kunna utjämnas. Jag finner och att de framlagda förslagen i ~~sin~~ ^{hufvudsak} för-
~~dran~~ gå i en riktning, som kan läggas till grund för en omarbetning af reglementet. Därför kunde sådan i § 27 förutsedda grundlig undersökning af kassans läge allaredan nu företagas och de öskade ändringarna därvid beaktas. En partiell bearbetning är icke att förorda då det hela, d.v.s. systemet därigenom lätteligen lederas. Den redan nu vunna erfarenheten om denna kassa och andra uppbyggda på samma bas, är tillräcklig för att berörda generalrevision af reglementet kunde ske utan afvaktan af att den i sagda § bestämda tiden af 12 år skall expirera.

Beträffande yrkandet på en tabellarisk uträkning, af afgiften för delegares öfvergång från en ~~Kassa~~ [?] klass till en annan finner jag skäl icke föreligga att införa en sådan i reglementet.

då den oberoende därpå kan utföras ^{och} af direktionen tillämpas.
Det är ju här fråga endast om ett aritmetiskt problem.

Den punkt, som omedelbart kunde påkalla åtgärd, är den om delegares ställning vid tidningsindragning. Men måne icke vid årsmöte fattadt beslut om användning af viss del af reservfondens räntemedel kunde gälla såsom interimstatut i det afseendet. Beaktas bör nämligen att reservfonden till största delen utgöres af särskilda donationer utan specifikation. Donator Everth t. ex. skulle helt visst hafva medgifvit något sådant.

I stöd af hvad sålunda anförts får jag föreslå:

- a) att reglementet nu redan underkastas denna ingående revision som i paragraf 27 förutses, samt
- b) att, om saken pröfvas kräva snabb åtgärd, vid årsmöte beslutes huruvida och till huru stor del reservfondens räntemedel kunna anlitas till understöd i särskildt ömmande fall, uppkomna genom tidningsindragning.

Om dessa förslag vinna beaktande förklarar jag mig beredd att taga del i den förordade revisionen af reglementet.

Helsingfors den 25 okt. 1905.

August Ramsay.